

jelse af det afgiftsfri beløb på indeværende tidspunkt uheldig. Da afgiften af en arv på 10.000 kr. kun er 140 kr. efter forslaget, er der formentlig heller ikke noget stort behov for at forhøje 5.000 kr.-grænsen.

Spørgsmål 8:

Udvalget anmoder om, at bemærkningerne om arv mellem samboende børn og forældre samt mellem samboende søskende i besvarelsen af spørgsmål 4 uddybes. I forbindelse hermed anmodes om udkast til ændringsforslag.

Svar:

Som omtalt i besvarelsen af spørgsmål 3-4 finder finansministeriet ikke, at der er nogen afgørende praktisk hindring for at gennemføre regler om en lempeligere arveafgiftsberegning, når

- 1) den ene af 2 samboende, ugifte søskende arver den anden,
- 2) forældre arver et ugift barn under en vis alder.

ad 1. For så vidt angår samboende ugifte søskende, gør afgrænsningsproblemerne sig ikke gældende i særlig grad. Her er slægtskabet klart, og forholdet er ofte opstået ved, at ugifte børn ved forældrenes død er blevet boende og har videreført hjemmet, og måske også forældrenes virksomhed, for eksempel en landbrugsbedrift.

Det er særlig i sådanne tilfælde, hvor samboende søskende i fællig har arbejdet videre på det, de har modtaget fra forældrene, at det kan virke hårdt, at arv fra den ene skal arveafgiftsberigtiges efter afgiftsklasse B.

Det vil i praksis være vanskeligt at anvende en så snæver afgrænsning af reglerne om en lempeligere arveafgiftsberegning. Det foreslås derfor, at man alene kræver, at samboforholdet skal have bestået i 10 år før dødsfaldet, og at de 2 søskende begge var ugifte.

ad 2. Når forældre arver ugifte børn, der dør i ung alder, og børnene ikke har erhvervsindtægter af betydning, vil arven ofte hidrøre fra midler, der stammer fra forældrene. Det kan derfor virke hårdt, når arveafgiften beregnes efter afgiftsklasse B i sådanne tilfælde.

Selv om børn, der dør i en ung alder, som regel har boet hos forældrene, har man ikke ment, at der ved en eventuel lempelse i arveafgiften bør stilles krav om samboen, idet fravær fra hjemmet på grund af kostskoleophold eller uddannelse i øvrigt ikke bør medføre, at begunstigelsen falder bort. Der er heller ikke her mening i at stille noget krav om forholdets varighed, men kun, at barnet ikke arves af en ægtefælle og var under 21 år.

Der henvises i øvrigt til vedføjede udkast til ændringsforslag.

Spørgsmål 9:

Hvorledes ser ministeren på et forslag om at lade al arv mellem søskende henføre under § 2 A?

Svar:

Ifølge forslaget skal de forhøjede afgifter inden for afgiftsklasse B anvendes på arv, der tilfalder arveladerens forældre eller deres afkom, som ikke falder ind under afgiftsklasse A, samt når arven tilfalder arveladerens stedforældre. Denne afgrænsning af personkredsen er uændret i forhold til de nugældende regler.

Såfremt man under afgiftsklasse A vil medtage arv til søskende, rejser det spørgsmål sig, om man også skal medtage disses afkom. Tilbage i afgiftsklasse B bliver i så fald alene arv til arveladerens forældre og stedforældre.

Såfremt man imidlertid ønsker at foretage en nyvurdering med hensyn til slægtskabsforholdets betydning for, hvilken afgiftsklasse der anvendes, kan dette bedst foretages i forbindelse med en generel reform af arveafgiftsloven, og finansministeriet finder det derfor mest hensigtsmæssigt, at dette spørgsmål udskydes til en sådan.

Spørgsmål 10:

Hvorledes ser ministeren på et forslag om at lade arv mellem samboende søskende og søskende med en fælles erhvervsvirksomhed henføre under § 2 A?

Svar:

For så vidt angår spørgsmålet om at lade arv mellem samboende søskende henføre under § 2 A, henvises der til besvarelsenerne af spørgsmålene 3 og 4 samt spørgsmål 8.